

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatali jutányos ár mellett közöl.

A kitelepítés.

II.

Nagy elfogultsággal találkozunk szegénységünk részéről a kitelepítést, vagy mondjuk az önkényes kitelepítést illetően.

A ki ráadja a fejét, hogy elköltözzék a községből, Eldorádót vár az idegenben, s abban ringatja magát, hogy az új otthonban hegyen-völgyön lakodalom lesz, s a mint ott vérmes és felcsigázott reményei nem valósulnak, szedi veszi sátorfáját, s jő vissza. Egy másik részről hiányzik a személyes bátorság, érzi, tapasztalja, hogy itt rosszul megy dolga, de nem mer mozdulni, s inkább szenved, jajgat, de a saját jól felfogott érdekéből meg sem kísérti a jobb otthon keresését.

Azt vegye irányadóul a szegény ember, hogy itt nincs semmi ingatlana, ott se lesz, de a mi itt hiányzik, t. i. a pénzkereset, oly vidéken ellenben, hol annyira nincs leszaprodva a szegény elem, mint itt, meg lesz a napi kereset.

Az a körülmény, hogy számtalan telepés visszaköltözött már ide, ne rémítsen senkit, mert több esetben önmaguk voltak okai a bajnak.

Igy pl. annak idejében óva intettek, hogy vigyázzanak a sitéri kitelepítésre, lelketlen kufárok kezébe esnek. De a jó tanács nem használt, s mint vert had jöttek vissza a régi otthonba.

Vegyük az iparos osztályt. Mi lenne belőlök, ha az összes kitanult iparosok itt ütnék fel sátorfájukat? Hogy élne meg itt vagy husz borbély, ötven cipész? stb. Nemde a józan ész, az önfentartási ösztön azt javasolja, hogy másutt próbálják szerencsésüket, máshol alapítsanak családot! S vannak is szülőtteink közül többen az ország különféle részében letelepedve, hol családot alapítottak, s tisztességes megélhetést biztosítottak maguk s családjuk részére. Ha ezek így,

miért nem amazok is, t. i. a szegény sorsu munkások? Az az iparos nem földönfutó azért, mert nem szülőföldén szolgálja azon érdeket, mire az emberi társadalomban hivatva van.

Elfogultság jött-mentnek, földönfutónak tartani azokat, kik szülőföldüktől távol szolgálják a haza, a család, a saját tisztességes érdekeiket.

Helyeselhető-e, hogy itt nálunk a szegény ember mind maga alatt tartja gyermekeit, ha még annyi volna is és se mesterségre nem adja, hanem itt nyomorog velük, a hol távolról sincs csak némileg is biztosítva a megélhetés?

Minden ember a maga szerencséjének kovácsa. Senkinek sem hozzak arany tálcán a jobb sorsot. Önként, fáradsággal kell keresni azt. Nagy baj, midőn egy nép annyira tehetlenné teszi magát, hogy mindent a hatóságtól, a társadalomtól vár, lásson kiki utánna, s maga keresse a jobb jövőt, vagyis ha nem jó a hegy Mahomedhez, a mint nem is jó, hát akkor keresse fel Mahomed a hegyet.

A méhkas rajt ereszt időnkint, mert mi lenne, ha az összes generáció egy kashoz kötné sorsát, életét, egymást falnák fel. Hát így vagyunk már Mindszenten is, itt is helyén volna, ha egy raj bocsájtatnék ki, akkor könnyebben élhetne a kaptárban maradt rész, s könnyebben a másik kaptárban a kirajzott rész.

Nagyon érzi, tudja szegénységünk, hogy itt számára nagyon mostoha sors várakozik, mi csak napról napra fokozódik, s ő maga látja szükségét a kiköltözésnek, miért is ha önmagától nem tud innen eltelepedni, telepíttessék ki hivatalosan, vagyis hatóságilag. Ezt kívánja Mindszent érdeke, ezt a szegénység jól felfogott érdeke.

A fiatal gonosztevőkről.

Az utóbbi évtizedek alatt az emberiség a tudományok, szellemi és képző művészetek, nemkülönben a találmányok és felfede-

zések terén oly rohamosan haladt előre, hogy az első tekintetre azt hinné az elfogulatlan szemlélő, hogy a magas színvonalra emelkedett és végtelen tökéletesedés felé haladó ember egykor el fogja érni végcélját, s az egész organizmusban csak kevesen lesznek olyanok, kik nem töltik be azt a helyet a társadalomban, amelyre kezdettől fogva kivannak szemelve; azt hinné az objectiv szemlélő, hogy a börtönöket iskolákká fogják majd átalakítani, mert a börtönre az emberiség jövő életében szükség nem lesz, mert ha minden téren meg tudja közelíteni az ember a tökéletest, miért ne érhetné azt el az erkölcsi téren is?

Mit látunk azonban ezzel szemben? Azt, hogy az ember bár minden téren halad, — s nemsokára odaér, hogy ördögös gépezettel a levegőt is hatalmába keríti, — ethikai téren nem tart lépést, s a börtön, amelynek sorvasztó hatása nagyobb a gyilkos gázokkal telt bányánál, — lakói tekintetében nem csak hogy nem érez hiányt, hanem megtelik, — nem valami öreg, vén az élet minden phasisát ismerő alakokkal, — hanem fiatal emberekkel, mondhatnám gyermekekkel.

Szörnyü látvány gyermeket látni a börtönben, de még rettenetesebb, ha az ember tünődik rajta, hogy miért zárják a gyermekeket az ős fegyenczek közé?

Magunkról szólva — nem vagyok ugyan ellensége büntetési rendszereinknek, bár sok szó esett már róla, hogy az a mai kor humanitarius törekvései közepette restaurációra vár, — mégis kifejezést kell adnom ama meggyőződésünknek, hogy nem hiszem, hogy a középkorban úgy bántak volna el a fiatal gonosztevőkkel, mint ahogy most elbánnak minálunk.

A helyett, hogy arra törekednének, hogy a fiatal embert, a ki ballépést követett el, nevelő intézetbe vinnék és a jóra oktátnák; a helyett, hogy az igazságügyi kormány az emberiség haladásával lépést tartva e speciális célra nem a börtönt használná, hanem az ethikai nevelésnek modern és a követelményeknek mindenben megfelelő intézetet állítana — olyan szabadságvesztő intézetekbe szállítják a fiatal generációt, ahol az alapjában jó hajlamu ifjúból az önérzete kiölik, s quási állami beleegyezéssel nevelik fel a társadalom nyügére.

Nem okozzuk az igazságügyi kormányt, ő ártatlan a dologban — nincs módjában, nem rendelkezik anyagi eszközökkel, hogy a szabadságvesztő intézeteket, a mindent átölelő civilizáció nevében megtisztítsa a gyermekektől, s új, a kor nemes gondolko-

dásának megfelelő, egészséges erejű, a szépre és nemesre a legnagyobb szigorral oktató és tanító institutummal alakítsa át — a pénzt a hadügyi kormányzat emészti föl.

Értekezésem címét talán nem is egészen helyesen választottam meg, mert fiatal gonosztevő talán nem is létezik.

Gonosztevővé a fiatal ember akkor válik, ha börtönbe, vagy fegyházba, illetőleg korának nem megfelelő szabadságvesztő intézetbe csukják, mert a büncselekmény elkövetése, bár a legfurfangosabb módon vigye is azt végbe a gyermek, nem nyomja rá a gonosztevő bélyegét, hanem gonosztevővé nevele fel büntetési rendszerünk, amely az esetleg életfogytiglan elítélt vén bűnösökkel csukja össze a fiatal és még hajlítható ifjút.

Összefügg thémánkkal a feltételes elítélés kérdése is. Sokan ellenvehetnék, hogy a gyenge koru gyermek nem is értené meg a bíró által kihirdetett feltételes ítéletet; ámde nézzük csak meg a 7—8 év körüli gyermek fogékonyságát, hogy mennyire figyelembe veszi édes anyja ama intését, ha valami csinyt követve el, anyja figyelmezteti, hogy most még ez esetben elnéző, de ha még egyszer ez előfordul, a rossz magaviselet miatt irgalom nélkül — verést kap. Másodszor bizony ritkán esik a gyermek ugyanazon bűnbe.

Nézetünk szerint kisebb esetekben még a gyermekeknek is sikerrel alkalmazható a feltételes elítélés, azon hozzáadással, hogy bizonyos idő alatt ismételt esetben, a feltételes büntetés is hatályba lép, sőt új büntetést is fog kapni, amelyet szigorú nevelő intézetben, — nevezzük azt javító intézetnek — fog elszenvedni.

Mit tanulhat azonban az ifju, ha korának nem megfelelő szabadságvesztő intézetbe viszik? Mindent, csak jót nem!

S mi történik, ha kikerül ebből a jó

iskolából? Mint legképzettebb betörő működik, vagy ha intelligensebb okvetlen váltóhamisító vagy szélhámos lesz belőle, nem pedig a társadalom hasznos tagja. Oka pedig ennek az, hogy a fiatalok nevelői és mesterei a vén ravasz fegyenczek, s ezek még rövid idő alatt is kioktatják a netalán amugy is rosszra hajlandó ifjút.

Beszéltem már tizenhatéves gyermekkel ki lopásért egy fél évet szenvedett a börtönben, s beszélgetésünk alkalmával a suhanc azon tanakodott, hogy még niucs tisztában, hogy hol? és mit? kellene elkövetni, hogy visszakerülhessen a börtönbe; eme kijelentését pedig azzal indokolta, hogy az urak sem tölthetik idejüket jobban a casinóban, mint a milyen jól ott mulik az idő.

Nem régiben esett meg a szegedi kir. törvényszéknél, midőn a lopás büntetésével vádolt 16 éves visszaeső bűnöstől az elnöklő bíró kérdezte, hogy miért esett újra a bűnbe, mi indította a bűnös cselekményre.

A suhanc a légszemérmertlenebbül tárta fel, hogy semmi egyéb — csak az, hogy újra elítéljék, mert nagyon jól találta magát a börtönben, másrészt pedig az, hogy addig, amíg le nem tartóztatják, igen jól élt a lopott pénzből.

Arra a kérdésre, hogy volt-e tettestársa? azt a feleletet adta: „senki, de Káka Jancsi, akivel együtt voltam elzárva, megértelmezte előttem, hogy ennél okosabban nem rendezhetem be az életem, mert kívül is jó, ha az ember jól élhet, belül sincs semmi baj, enni adnak és szépen eltrécselheti az ember az időt.“

Nem kell hozzá nagy pszológiai ismeret, hogy megállapíthassuk az elmondott esetből, hogy a suhanc lelki feslettsége a börtönben történt megértelmezés folytán állott elő; megmagyarázta a vén betörő, hogy gond nélkül így is lehet élni,

— s a suhanc követte a jó példát.

Az ember kifürkészhetetlen tehetségével rohanó lépésekkel halad előre és soha nem használta ki talán évezredes fejlődése alatt annyira önön magát, mint a legutóbbi elmúlt évszázadban — az emberek ezrei török a fejüket, hogy miként lehetne a tenger vízen szaladó biciklit, vagy kormányozható léggömböt kitalálni, — de csak nagyon kevesen fordítják figyelmüket arra, ami talán sokkal fontosabb, mint a tengeri bicikli és sok más a modern civilizáció szüleménye — hogy miként lehetne a fiatal kor erkölcsi petyhüdésén segíteni; miként lehetne a serdülő fiatal nemzedékben a gonosz csiráját elfojtani; az előbbi célokra milliós alapítványokat tesznek, az utóbbiról megfeleledkeznek a gazdagok és speciál az álladalomnak kellene e téren dolgozni — ha volna kellő anyagi ereje.

Sokkal nagyobb haladását látom az emberi nemnek az erkölcsi nevelés culturalis intézményeinek modern megteremtésében, mint a repülőgép, vagy vízi-bicikli ösztöndijas feltalálásában, mert ott, ahol a bűn lejtőjére tévedt gyermeket a börtönben nevelik, csak a büncselekmények szaporodását várhatjuk, s ez oly nagy súlyedés, hogy nem pófolhatja ki az, ha más téren ugró lépésben haladunk előre.

Dr.—ö.

Vegyések.

— Személyi hír. Tary István főszolgabíró ur két heti szabadságidejének leteltével, f. hó 22-én hazaérkezett és hivatalát elfoglalta.

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 23-án közgyűlést tartott, melyen közgyűlésileg megvizsgáltattak a múlt 1901-ik évi összes pénz-

TÁRCZA.

MAGDA.

Régen történt, de ma is úgy emlékszem, mintha tegnap esett volna.

Hej jobb idők voltak azok, sűrűbb volt a garas, kevesebb a porció. Más idők járnak, fordított világ van ma; a garas ritkább lett, az adó meg mindig több, hordaná el a kánya.

Régen történt biz a, nem is emlékez-ném talán reá, ha nóta nem volna róla; ha nem hallanám minden este a malom kútnál felhangozni a Kenderesi Magda gyászos történetét, forró hű szerelmét, siralmas végzetét.

Én még emlékszem rá sugár természetére, parázs szemére, meggy piros ajkára. Bolondult utána három vármegyének java fiatalja. Édes apja Kenderesi Miklós uram büszke is volt rája.

A feleségét régen sirba tette, de nem házasodott újra, félt, hogy nem jól banna Magdával az új asszony.

Várt is, várta Kenderesi Miklós az új vőt, annak építettett urasabb házat, magasabbat, divatosat. Mert uri ember lesz az új vő, nadrágos ember, másképp el nem nyeri a Kenderesi Magda kezét.

Igy sülte főzte ki legalább Kenderesi Miklós uram és lelki szemeivel már látta is

az új vőt, Bérczy Kálmánt, a falu pennáját.

Afféle kurta nemes volt a megáhitott vőnek való, különben pedig segédjegyző a falu házán. Csapta a szelet Kenderesi Magdának amugy gavallérosan, de Isten tudja, nem akart foganatja lenni, nem huzott hozzá a leány szive, éppenséggel nem.

Késő volt már, Davaroson széltebe beszéltek, hogy a fiatal jegyzősegéd elveszi a fiatal paraszt lányt.

Tudta azt már minden veréb, Farkas Jóskának is meg kellett tudni, vagy akarta, vagy se. Nem is csinált belőle sok teketóriát, felvette a piros ptykés lajbit, meg az ünneplő ujasát, fejébe nyomta a kalpagot és beállított Kenderesi Miklós uram curiájára.

— Adjon Isten!

— Fogadj Isten Jóska, mi járatban vagy?

— Röviden elmondom nemzetes uram, hogy mi dologba járok, ha jó szívvvel lesz irántam és meghallgatja, — válaszolt Jóska.

— No csak szaporán!

— Hallja meg hát gazduram, hogy mi végből jöttem, nem másért, minthogy feleségül kérjem Magdát.

De már erre Kenderesi uramat elfutotta az epe és csak nehezen tudta magát visszatartani, hogy ki ne dobja az alkalmatlan kérőt, küzdött magával, nem tudta megtalálni a helyes választ; végre is azzal vágott vissza:

— Hallod-e ősém! Eredj haza, feküdj le, ha részeg vagy és tud meg, hogy Kenderesi Miklós gazda nem adja szóga embernek a leányát.

Lángvörös lett a Farkas Jóska arcza, tűzbe égett a haragtól szeme, de nem válaszolt. Sarkon fordult; az ajtó felé tartott; kimenőbe meg nem állhatta, hogy félvállról csak úgy foghegyről vissza ne szóljon:

— Isten áldja Kenderesi uram, megfogadom a szavát, haza megyek, kialszom a mámoromat, de jusson eszébe, hogy én mondtam és ha kell esküt teszek rája, hogy senki másé, enyém lesz a lánya.

És azzal odahagyta a szobát.

Az utczaajtóban találkozott Magdával, jött a felső bótból: Hirtelen megfogta a leány kezét és halkan sugta:

— Jere le estére első harangszóra a fűzesbe a nagy odvas fához.

— Várlak!

Kenderesi Magda a fejével intett és besietett a kiskapun.

Este van.

Mély csend a faluban, alszik minden ember, golgozott — most pihen.

A hold világa árnyékot vet egy sugár termetre, amint elfordul a falu végén le a Tisza felé.

A kakasos toronyban megkondul a harang esti imára. Kenderesi Magda meggyorsítja lépteit. Jól ismeri a járást, a nagy fű-

tári számadások. A vizsgálat vezetésére Dr. Vecsery Sándor betegsége folytán az alispán Tary István főszolgabírókat küldte ki. Majd a községi tanyaföld haszonbérbe adására vonatkozó haszonbérleti szerződéseket hagyta jóvá a közgyűlés.

— Kinevezés. E hó 23-án a következő tartalmu kinevezés érkezett az iskolák gondnokságához: „Csongrádvármegye főispánja f. évi október hó 16-án kelt 374. sz. rendeletével a mindszenti állami iskolák gondnoksága elnökévé Tary István főszolgabírókat méltóztatott kinevezni.” — Gratulálunk különösen a tanügynek, mert Taryban meg van a képesség, meg a vasakarát, hogy iskoláinkat észszerűen vezesse, fejlessze, vagy legalább is megtartsa azon nivón, mire hivatalbeli elődjei azokat fejlesztették.

— Megerősítés. Mint értesülünk, Muzsil Vilmos igazgató-tanító urat jelen minőségében a vall. és közokt. miniszter megerősítette.

— Gazdasági szaktanítás. A vásárhelyi földműves-iskolánál, mint erről már hírt adtunk, a f. évi november és december, s a jövő évi január és február hónapok folyamán egy-egy két hónapos mezőgazdasági tanfolyamot nyitnak. A tanfolyamok célja, hogy a felnőtt gazda, aki gazdaságát csak rövid időre hagyhatja el, ott az okszerű gazdálkodás alapismereteiben oktatást nyerjen. Ezenkívül a tanfolyam hallgatói különféle háziipari tárgyak készítésére, nevezetesen kosárfonás, seprű és kefekötés, különféle kisebb hognármunkák végzésére is ki lesznek oktatva, mik a mezőgazdának hasznos téli foglalkozást nyújtanak. A tanfolyamra felvett hallgatók ingyenes ellátásban részesülnek és felvehető minden, 18-ik életévét betöltött földmivelő, aki írni, olvasni tud.

— Az új százkoronás bankó. Folyó hó 20-án kerültek forgalomba az új 100 koronás bankjegyek. Ez a százaz az első

fánál letér balra egy mellék ösvényre; így hamarabb éri az odvast. Farkas Jóska ott áll már a vén csonka fűznél, panyókára vetett czifra rózsás szűrbe.

— Isten hozott Kenderesi Magda!

— Magam is igyekeztem, miért hívott kelmed?

— Ma van esztendeje, hogy itt e fánál megesküdtél nekem, hogy az enyém leszel, tartod-e a szavad, nem kényszerítelek.

— Az Istenért, miért beszél így kelmed, tudja, hogy szeretem.

— Szeretsz! Jó, ha szeretsz légy az enyém, kövess, jer velem oda ahova én megyek.

Farkas Jóska elindult lefelé a fűzesbe, intett Magdának, hogy kövesse. Szó nélkül követte egész a Tiszáig.

Kicsi lélekvesztő állt előttük, kihuzva a partra. Némán beleültek, régen is így szokták, el-el ladikáltak holdvilágos este szerelmesen, galambmódra, turbékolva, dalközve, lefelé a vizen, egész a malomig.

Másképen történt most, a kezdet se olyan volt. Lelfelé evezett Farkas Jóska és mind távolabb, messzebb a darvasi parttól. Mintha az esze se lett volna helyén, egyenesen a Turó Kata örvénynek tartott. Farkas Jóska törte meg a csendet:

— Nem is kérdelek Magda, hova evezek?

— Minek is kérdeném, megmondtam

magyar bankó, melyet Szentes város szülötte: Hegedűs László rajzolt. Az új bankjegy rajzának színe zöld és így majd színes keveréket mutat a duzzadó erszényben a kék 50 koronás, a piros 20 koronás és a lila 10 koronás bankó mellett.

— Az elcsábított asszony. Szeri Gábor és Apró Benedek helybeli lakosok sógorságban állanak egymással, mindazonáltal nem a legjobb barátok. A közöttük fennálló haragnak oka a Szeri felesége, aki a férjét hűtlenül elhagyta és elment Apróhoz. Szeri sokszor elment az asszonyért és kérlelte, az azonban oda se hederített az elhagyott férj könyörgésének. Ez év július havában egy éjjel ismét elment Apróhoz, hogy a feleségét hazahívja, s az udvarban kocsin alva találta őket. Ez annyira feldühösítette a megcsalt embert, hogy kfrántotta zsebéből a revolvert és Apró Benedekre lött. A golyó nem talált, amire a megtámadott ember legugrott a kocsiról és öltre ment a revolverező sógorral, aki úgy megverte, hogy nyolcz napig nyomta utána az ágyat. E miatt könnyű testisértés vétségével vádoíva került a szentesi járásbíróhoz, amely a múlt héten foglalkozott a revolveres magyar ügyével. Ítélethozatalra azonban nem került a sor, mert újabb tanúk beidézéséig elhalasztották a tárgyalást.

— Ragados állatbetegség. Gróf Károlyi László derekegyházi uradalmában a lovak között kiütött a lépfene, miért is az egész uradalmat zár alá helyezték.

— Marasztaló ítéletért — köszönet. Megirtuk lapunkban annak idején, hogy Godács Károly helybeli lakos házában ifjú Galambosi Sándor, Rafael Sándor és Lakos József ferbliztek a múlt hóban, a mikor a csendőrség betoppant és lefoglalta a bankot, amely állott — hat fillérből. A ferbliző triumvirátus kedden állott a szentesi büntető járásbíróhoz. A kártyázó kompánia tag-

keimედnek, szívesen követem bárhová, bármibe, megmondtam ezerszer igazán szeretem.

— Hazudik a nyelved Kenderesi Magda!

— Isten a tanum, igaz a mit mondok.

— Hazudol, nem szeretsz, nem is szeretnél soha. Mi is volna rajtam szeretni való, hiszen fáinabb is, csinosabb is a jegyző ur. Vagy azt hiszed, nem tudom, amit mindenki tud, hogy ma-holnap jegyzőné ténsasszony lesz belőled. Hitszegő gyatra vagy, ámitottál, csaltál, hej de nem csalsz tovább.

Két izmos kar mélyen vágta az evcőt a vízbe, hatalmas locsésanás, haladt a sajka alig volt már pár lépésre a Turi Kata örvénytől.

Őrült ez az ember, hogy még most sem tér ki a biztos halálnak, csak halad előre. Lázba égett arcza, szája tajtékot vert, őrült sziszegte:

— Nem is védem magad Kenderesi Magda, jegyzőné asszonyság!

Nem védem magamat, nincs is rá szükségem. Kiadtam az utját nyíltan a jegyzőnek, hogy nem leszek az övé. Megmondtam kelmednek sokszor, hogy szeretem és magáé leszek apám ellenére.

A csónak előre suhant a vizen, ott állt már a halál küszöbén.

— Igazat beszélsz, vagy álmodom Magda?

— Kiadtad az utját nyíltan a jegyzőnek,

jai beismerték, hogy kártyáztak, előbb csak máriást, utóbb azonban ferblire fordították a játékot. Ezért el is ítélte a három jeles alakot a járásbíró, fejenkint egy napra átváltoztatható 15 korona pénzbírságra.

— Megnyugszanak-e az ítéletben? kérdezte Zombory albiró.

— Megnyugszunk, hogyne nyugodnánk; szépen köszönjük is, — mondta a három kiváló alak és mosolyogva távozott a tereből.

— Elsikkasztott tárgyak. Szabó Imre polgártársunkat bepörölték adósságok miatt s több rendbeli gazdasági eszközt foglaltak le követelés fejében. Szabó azonban még az árverés előtt eladta a tárgyakat, ami miatt sikkasztással vádoíva a szentesi büntető járásbíróhoz került. A napokban ültek fölötté törvényt és 3 napi fogházra ítélték. Terheit az ítéletben megnyugodott.

— Ingyenes díszműajándék. A ki e címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, e képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezáltal sokkal közelebbről, Budapestről, két szárnyra e hír. A Pesti Napló Magyarországnak e legrégebb, pártoktól és klikkéktől teljesen független, szabadelvű és szókimondó napilapja lepi meg vele karácsonyra olvasóit, ajándéku adván teljesen — ingyen — a gyönyörű kötetű, remek illusztrációkkal díszített Zichy Mihály albumot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsesel bíró művet — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent eredetije 90 koronába kerül — a Pesti Napló új kvárt kiadásában karácsonyi ajándéku megkapja a Pesti Napló minden előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az előfizetők is, akik egész éven át fél, negyed-év vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Felölsszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

feleségem leszel apád ellenére? Igaz lenne mindez?

A hatalmas ember megragadta az evcőt, élni, menekülni akart; izmos karjain kidagadtak az erek, végső erejét megfeszítve küzdött az árral.

— Élni, élni! susogta és még egyszer indult harcba a halál ellen.

A Turi Kata örvény szélső sodra megkapta a könnyű sajkát, berántotta az örvény közepébe és akik az imént még kaczerkodtak a halállal, kétségbeesve menekülnének, de hasztalan.

Borzalmas jaj, halk sikoly követ, utána csend, méla halotti csend.

* * *

Simon Vera néni, akit talál, mindenkinek elmondja, hogy nagy ujság van a faluba. Farkas Jóska virradóra négyfogatos hintón elszöktette Kenderesi Magdát. Tulajdon szemével látta, hogy a kürczi országutnak tartottak.

Felvégesi leányok úgy éneklük, hogy a szerelmesek a Tiszának mentek. Szent András éjjelén ott látni őket a tulsó part hozzában dalolva csolnakon.

Csak a mindent tudó szöke Tisza hallgat, hiven megőrzi a szenvedő szívek titkát! csendben, lomhán, méllósággal hömpölyög tova . . .

Eladó.

5 drb. takarékpénztári heti befizetési részvény,

3 drb. takarékpénztári 50 frtos részvény,

25 drb. önszegélyző szövetkezeti részvény, névértékükben, továbbá

a Ludasoldalon lévő 33 hold,

a szegvári határban lévő 24 hold,

a mindszenti határban lévő 10 hold föld, mindannyi 1200 négyszög-

ölével, kisebb részletekben is, valamint

a Nagy-utczán lévő 47. és 48.

számu házak szabad kézből, kedvező fizetési feltételek mellett

ELADÓK,

vagy haszonbérbe kiadók.

KOROM F. JÓZSEF.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalását gyorsan eszközölöm. 9-26

Préselt szén

(BRIKETT)

Tatáról e hó végével érkezik.

A préselt szén (brikett), melyet sparhertben, fáskemenczében ép úgy lehet használni, mint a fát, fűtőerőben eléri a porosz szenét. Szobafűtésre a legkitűnőbb, mert szagtalan, nem porlik, nem piszkít. Salak nélkül hamuvá ég. Egyforma darabból áll, nem kell törni. Mindenütt eláll a nélkül, hogy széteessék. Piszkálni nem szabad.

Métermázsája 2 k. 80 f. (1 frt 40 kr.)

Mindszenten kapható

Schwarz

mészkereskedőnél.

A tatai préselt szén a legjobb minőségű, nem tévesztendő össze más gyártmány-nyal.

EGY

jól irni és olvasni tudó fiu

tanoncznak felvétetik.

Lucza József

első szegedi vegyi ruhatisztító és plisszirozó intézete

Szegeden, Kossuth-Lajos sugárút 23. sz.

Felelőség és a legjutányosabb árak mellett tisztítok bármely kényes színű és gazdag díszítésű uri, női és gyermekruhákat, színes himzéseket, butor szöveteket, napernyőket, szövet- és csipkefüggönyöket, szóval minden e szakmába vágó munkákat.

Plüss és bársonyt gőzölésre elfogadok. Plisszirozást a legjutányosabb árak mellett készítek.

Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

Zichy Mihály Album.

A Pesti Napló amely eddigelé Madách **Ember** tragédiáját, **Arany** balladait **Zichy Mihály képeivel**, **Katona József Bánk bánját**, **Kisfaludi Sándor Himfy szerelmeit** remek albumba foglalva, és legutoljára a **Költők Albumát** adta olvasóinak karácsonyi ajándékkul, az idén az eddiginél is nagyobb szabásu, díszben, tartalomban nemcsak az eddigi ajándékokat fölülmuló, de a könyvpiacpon is ritkaság számban menő diszművet a

Zichy Mihály Albumot szánta olvasóinak karácsonyi ajándékkul

Zichy Mihály képeinek válogatott impozáns albumba foglalt gyűjteményét a **Költők Albumánál** nagyobb és díszesebb alakban. **Zichy Mihály világhírű művészi termelésének**

legjavát, **legszebb festményeit és rajzait** foglalja magában ez a diszmű

negyven műlapon, amelyek mindegyikéhez **legkiválóbb esztétikusaink és műbírálnk** ír-

nak szövegmagyarazatot. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része **gyönyörű színyomásu** lesz, olyan, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszmüben.

A negyven pompás műlapot a kísérő szöveget és **Zichy Mihály egyéniségének és változatos életpályájának regényes rajzát** valamint **Zichy** rajza után **gazdag bekötési tábla** foglalja gyönyörű díszes kötetbe.

A **Pesti Napló** e nagyszabásu diszművét az Atheneum állítja ki **A Zichy Mihály Albumot**, amelynek ára az Atheneum **eredeti kiadásában 90 korona**, a „Pesti Napló“ új kvart kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a **Pesti Napló** minden állandó előfizetője **és megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév, vagy havonkinti, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.**

Legjobb az ABADIE szivarka papir és hüvely.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

Kapható

WEISZ I. nyomdájában.

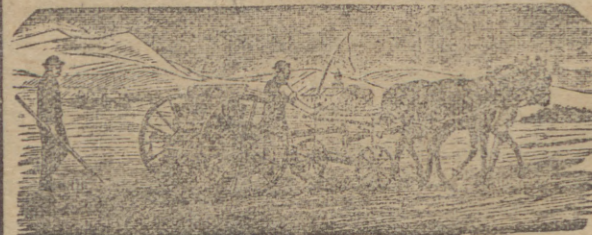
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:



Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, löhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépeket, szénagyűjtők, boronák.



„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes vasél-ekék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.



Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.



Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvétetnek lapunk kiadóhivatalában.